

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE

Zmrtvýchvstání Páně (Boží hod velikonoční) cyklus A, B, C

„Prvního dne v týdnu přišla Marie Magdalská časně ráno ještě za tmy ke hrobu a viděla, že je kámen od hrobu odstraněn. Běžela proto k Šimonu Petrovi a k tomu druhému učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho položili.“ Petr a ten druhý učedník tedy vyšli a zamířili ke hrobu. Oba běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší než Petr a doběhl k hrobu první. Naklonil se dovnitř a viděl, že tam leží pruhy plátna, ale dovnitř nevěšel. Pak za ním přišel i Šimon Petr, vešel do hrobky a viděl, že tam leží pruhy plátna. Rouška však, která byla na Ježíšově hlavě, neležela u těch pruhů plátna, ale složená zvlášť na jiném místě. Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel ke hrobu první, viděl a uvěřil. Ještě totiž nerozuměli Písmu, že Ježíš musí vstát z mrtvých. (Jan 20, 1-9)“

Kněz si zavolá děti nadšeně před obětní stůl: „Děti, pojdte dopředu!“
Doporučuje se, aby se sám posadil do podřepu nebo na taburet.

Předcházející dny, velikonoční třídenní, byly velmi emocionální, naplněné množstvím symbolů, které nám mnoho napovídaly o naší víře. Pamatujete si některé symboly a jejich význam? Vezmeme to popořadě. Zelený čtvrtek, Velký pátek, Bílá sobota, Boží Hod velikonoční. (*dát dětem prostor*)

Na Zelený čtvrtek to byla zástěra, kterou se Ježíš obvázal na znamení, že si nepřišel nechat sloužit, ale aby sloužil; také pokrm (chléb a víno), které Ježíš proměnil v Jeho tělo a krev a tak ustanovil Eucharistii. Na Velký pátek bylo ve středu naší pozornosti dřevo Kříže, symbol utrpení, ale zároveň Strom nového života; dále bič a trnová koruna jako znamení krutosti tohoto světa; Veroničina rouška - symbol nezištné láskyplné pomoci. Bílá sobota je den očekávání, který symbolizuje kámen, kterým byl uzavřen Boží hrob.

Dnes je kámen odvalen. Ukázalo se, že Kristus na kříži zvítězil nad temnotou zoufalství, nesnesitelnou tíhou hříchu, utrpení a smrti. Ten, kdo se zúčastnil vigílie, to mohl naplno prožít.

Včera večer jsme také žehnali paškál, symbolizující světlo Kristovo mezi námi. Ještě se žehnala voda, která se bude používat při křtu a kterou se přežehnáváme při vstupu do kostela, abychom si i my připomněli svůj křest. Všechny tyto symboly nám pomáhají na cestě naší víry. Jak tomu porozumět?

V dnešním čtení jsme slyšeli: „Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel ke hrobu první, viděl a uvěřil. Ještě totiž nerozuměli Písmu, že Ježíš musí vstát z mrtvých.“ Ani Jan, ani Petr nerozuměli tomu, co se stalo. Uviděli roušku složenou opodál, prázdný hrob a více nepotřebovali! Uvěřili. Víra je dar! Věřit znamená mít naději, mít naději znamená vidět cíl, znát směr, mít jasnou budoucnost!

Kolik vašich kamarádů dnes žije svůj život bez cíle, bez trvalých hodnot, bez naděje na lepší budoucnost? Co jim můžeme dát? Co jim říci? Nemusíme mluvit. My můžeme „mluvit“ svým životem. Když na nás naše okolí uvidí radost ze zmrtvýchvstání, tak je to to nejlepší svědectví. Tak buďme radostní!

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE S POMŮCKOU

Chcete-li zpestřit Vaše kázání pomůckou a tím zintenzivnit vjem jeho obsahu, doporučujeme použít pomůcku a využít aktivitu.

Zmrtvýchvstání Páně (Boží hod velikonoční) cyklus A, B, C

„Prvního dne v týdnu přišla Marie Magdalská časně ráno ještě za tmy ke hrobu a viděla, že je kámen od hrobu odstraněn. Běžela proto k Šimonu Petrovi a k tomu druhému učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho položili.“ Petr a ten druhý učedník tedy vyšli a zamířili ke hrobu. Oba běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší než Petr a doběhl k hrobu první. Naklonil se dovnitř a viděl, že tam leží pruhy plátna, ale dovnitř nevešel. Pak za ním přišel i Šimon Petr, vešel do hrobky a viděl, že tam leží pruhy plátna. Rouška však, která byla na Ježíšově hlavě, neležela u těch pruhů plátna, ale složená zvlášť na jiném místě. Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel ke hrobu první, viděl a uvěřil. Ještě totiž nerozuměli Písmu, že Ježíš musí vstát z mrtvých. (Jan 20, 1-9)“

Pomůcky, které doporučujeme:

+ Velikonoční paškál

+ obrázky symbolů, ke kterým se odkazujeme v textu

Předcházející dny, velikonoční třídenní, byly velmi emocionální, naplněné množstvím symbolů, které nám mnoho napovídaly o naší víře. Pamatujete si některé symboly a jejich význam? Vezmeme to popořadě. Zelený čtvrtek, Velký pátek, Bílá sobota, Boží Hod velikonoční. (dát dětem prostor) Na Zelený čtvrtek to byla zástěra, kterou se Ježíš obvázal na znamení, že si nepřišel nechat sloužit, ale aby sloužil; také pokrm (chléb a víno), které Ježíš proměnil v Jeho tělo a krev a tak ustanovil Eucharistii. Na Velký pátek bylo ve středu naší pozornosti dřevo Kříže, symbol utrpení, ale zároveň Strom nového života; dále bič a trnová koruna jako znamení krutosti tohoto světa; Veroničina rouška - symbol nezištné láskyplné pomoci. Bílá sobota je den očekávání, který symbolizuje kámen, kterým byl uzavřen Boží hrob.

Dnes je kámen odvalen. Ukázalo se, že Kristus na kříži zvítězil nad temnotou zoufalství, nesnesitelnou tíhou hříchu, utrpení a smrti. Ten, kdo se zúčastnil vigílie, to mohl naplno prožít.

Včera večer jsme také žehnali paškál, symbolizující světlo Kristovo mezi námi. Ještě se žehnala voda, která se bude používat při křtu a kterou se přežehnáváme při vstupu do kostela, abychom si i my připomněli svůj křest. Všechny tyto symboly nám pomáhají na cestě naší víry. Jak tomu porozumět?

V dnešním čtení jsme slyšeli: „Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel ke hrobu první, viděl a uvěřil. Ještě totiž nerozuměli Písmu, že Ježíš musí vstát z mrtvých.“ Ani Jan, ani Petr nerozuměli tomu, co se stalo. Uviděli roušku složenou opodál, prázdný hrob a více nepotřebovali! Uvěřili. Víra je dar! Věřit znamená mít naději, mít naději znamená vidět cíl, znát směr, mít jasnou budoucnost!

Kolik vašich kamarádů dnes žije svůj život bez cíle, bez trvalých hodnot, bez naděje na lepší budoucnost? Co jim můžeme dát? Co jim říci? Nemusíme mluvit. My můžeme „mluvit“ svým životem. Když na nás naše okolí uvidí radost ze zmrtvýchvstání, tak je to to nejlepší svědectví. Tak buďme radostní!